

Školitelský posudek magisterské diplomové práce

PROBLEMATIKA AUTOADAPTACE V DÍLECH MARGUERITE DURASOVÉ LA MUSICA, MILENEC, ANGLICKÁ MILENKA

Autorka: Karolína Bathory

Katedra teorie a kritiky

Karolína Bathory si jako téma své magisterské diplomové práce vybrala problematiku autoadaptací u francouzské prozaičky 2. poloviny 20. století Marguerite Durasové. Vyšla tak vstříc – s mým souhlasem – svému zájmu o literaturu v širším slova smyslu, do níž vřazuje (dnes možná lehce anachronicky) i literaturu dramatickou, a vzala v potaz fakt, že právě v 60. letech se v kontextu francouzské literární tvorby u autorů široce uplatňoval – a ze strany čtenářů i diváků toleroval – princip autorského oscilování mezi různými literárními druhy a žánry.

Marguerite Durasová – obdobně jako kupříkladu prozaik i dramatik Robert Pinget – se k námětům svých textů obsesivně vracela a přepracovávala je nejen v rámci jednoho druhu, ale i mezi jednotlivými druhy. Karolína Krajčová tak měla co do činění s několika dílčími korpusem: korpusem „Anglické milenky“ (zahrnujícím hru Viadukty v Seině a Oise, román Anglická milenka a hru Anglická milenka), korpusem „Musica“ (zahrnujícím hry Musica a Musica Podruhé) a korpusem „Milenec“ (zahrnujícím dva romány, Milenec a Milenec ze Severní Číny). Autoadaptace vznikaly v různém časovém odstupu od původních textů, vykazují různou míru i postupy přepracování, přesto však v mnoha ohledech nesou jasné známky autorčina specifického rukopisu, a to napříč druhy i žánry.

Karolína Bathory se nijak netají tím, že důvodem její volby tématu byla fascinace právě osobností i rukopisem Durasové, spíše než kvalita a divadelnost jejích „dramatických“ textů. Proto se ve výběru ocitly romány, jakkoliv diplomantka věděla, že její erudice v oblasti literární teorie je dílčí a nesystematická a nedostatky v této oblasti jí mohou být vytýkány. Dlouho hledala vhodnou metodologii, jak texty uchopit a nabídnout srovnatelný přístup pro všechny; v okamžiku, kdy k tomuto přístupu dospěla a rozhodla se pro žánrem a druhem co nejméně zatíženou analýzu jazykového materiálu, jistou dobu obtížně, ale velmi svědomitě hledala vhodný metajazyk. Předložená práce je výsledkem jednak nelehké a samostatné cesty k definování tématu (byť korpus byl znám již v okamžiku zadávání práce), jednak velmi přesného a pozorného čtení textů apriorně nezatíženého specifickými druhovými kategoriemi a požadavky – byť cit vůči potenciálu textu jako dramatické předlohy je v případech Anglické milenky i Musicy patrný, a samozřejmě patří jak k základním talentovým předpokladům, tak k průběžně rozvíjeným dovednostem absolventky oboru teorie a kritika.

Autorka po celou dobu přípravy magisterské diplomové práce pravidelně konzultovala jednotlivé etapy (a to i několikeré, dlužno přiznat, že bolestné návraty zpět na začátek přemýšlení o tématu), zároveň pracovala samostatně jak se sekundární literaturou, tak s vlastními analyzovanými texty. Domnívám se, že se jí podařilo organicky skloubit přiznané osobní – více než všední – zaujetí tématem s požadavky vysokoškolské kvalifikační práce. Na oboru teorie a kritika jde o text, který naplňuje rozsahem, metodologií i hloubkou uvažování parametry diplomové práce, a proto jej doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 4. září 2018

doc. Mgr. Daniela Jobertová, PhD.